

CRÒNICA

Notes i comentaris

La nomenclatura dels nostres carrers ens ha preocupat sovint, talment com al company nostre que dies passats es queixava de la injustícia que significa el canvi per altre nom del que duia el d'Alfons IV.

Sabem bé, per exemple, que el nom del Marqués de Montròig és per a recordar a les generacions a un tal senyor Ferratges, diputat *cuñero* que sempre va votar al Parlament obeïnt la veu del seu *jefe*; que el del Bisbe Reig és en memòria d'haver vingut dit prelat en visita pastoral, i que el de Manresa, és testimoni de l'amor d'un fill d'aquella ciutat, vingut a nostra vila i arribat a conceller de l'Ajuntament com tots els forasters que despunten un xic, vinguin o no vinguin de Manresa...

El què no sabem explicar-nos encare, és l'origen del nom de certs carrers: els del Lliri, de Sant Eduard, del *Fomento*, del Socors... I no diem del de Palaudàries, perquè sortosament ens en hem enterat fa poc.

En una acta del nostre Ajuntament, data de l'any 1877 hi hem llegit, amb l'astorament que és de suposar, que el carrer que va paral·lel a la carretera, des del carrer del Lliri al del Bisbe Grivé, s'anomena de Palaudàries per la raó de que hi tenia propietats el senyor Joan Clusellas (a) Palaudàries.

No ens estranyarà que, temps a venir, demés del carrer d'en Palaudàries, hi hagi a Granollers el carrer d'en *Patarros*, d'en *Pala*, del *Federal*, d'en *Botella*, d'en *Patatas*, d'en *Tapadoras*, del *Xè*... Ningú es podria oposar a que s'honorés així als nostres amics, sobre tot si els acut tirar per propietaris, ja que, com el famós Palaudàries, tenen bon nom perquè oficialment els fos reconegut.

Setmana de tràngol, aquesta setmana passada.

Bails d'obsequi, flamejar de banderes, formacions, missa de campanya, visques a tort i a dret...

Per cert que entre la trista *Canción del Soldado* i les airoses notes de l'himne anomenat *La Banderita*, de la sarçuela sicalíptica *Las Corsarias*, tota la setmana ens ha semblat retornar als bons temps d'aquella *Marcha de Cádiz* que encara fa venir les llàgrimes als ulls dels mils i mils espanyols que tenen memòria.

Per al dimarts s'anuncia un concert pel *Quartet Wendling*, de Stúttgart, famós a Alemanya, tant com a tot on s'ha fet sentir...

El diumenge donarà un concert a Bar-

Purgeno PLANAS

GALETA PURGANT IDEAL

El millor PURGANT per a nens i adultes

FÀBRICA I DIPÓSIT

Manso, 39 : Farmàcia : Barcelona

De venda a totes les bones Farmàcies i Drogueries

celona, on se feu conèixer fa prop d'un any i on és esperat amb devoció pels aficionats a la bona música.

Tot seguit, després de venir aquí, ha d'anar-se'n a París i a Alemanya.

Veus-aquí com, per l'entusiasme dels directors de l'Associació de Música, ara podrem canviar la dita famosa.

Desde dimarts, en lloc de Reus, París i Londres, direm, plens d'orgull: Granollers, París, Berlín.

I ens mirarem fit a fit a la gent de ciutat, i als de fóra per damunt l'espatlla.

Visión.

Aquest és el títol d'un nou llibre, publicat per un nostre amic i col·laborador de LA GRALLA: per En Franss Opaliinæ.

Orla les covertes, un medalló amb la figura d'una dona que no diu res; i aquest precisament es veu que és el mèrit del dibuixant, una vegada s'han llegit les narracions del nou volum. El bonic dibuix, és degut al senyor Biosca, a qui devem l'haver-nos dibuixat la capsalera d'aquest setmanari.

Visión, és un recull de contes i narracions, quina lectura plau de debò. Cada un d'ells, interessa, talment com els contes que signen literats de fama.

I, per més que semblen desllogats, els uns dels altres, per la diferència de tema, és ben cert que s'hi endevina, a través de les planes del nou llibre, un mateix sentiment, una mateixa preocupació de l'autor, qui sovint mostra estats anímics, per ell viscuts. Es per demés que bategi als personatges amb noms diferents i els fassi moure en ambients diferents en apariència.

Visión ens ha semblat un bon pas donat per son autor; però creiem sincerament —i consti que en dir-ho no ens guien prejudicis de cap mena— que fou més en ferm el pas que donà amb la seva altra obra *Mentre la llum arriba...* Escrivre en parla castellana l'obra pensada amb la nostra pròpia, és un atreviment d'aristocratism que no tothom se'l pot permetre. I, per més que no caurem en pecat de voler criticar el lèxic dels contes que acaba de publicar l'amic Frans Opaliinæ, no ens volem estar de dir que ens plau més quan escriu en català.

El Quartet Wendling a Granollers

Malgrat i haver tingut lloc en nostra vila, sobretot en els últims anys, verdaers acontèiments musicals, segurament cap d'ells sobrepuja en importància artística al que representa la vinguda a Granollers del famós Quartet Wendling, de Stúttgart (Alemanya), quines afligridades interpretacions tan sols han pogut gaudir, a Espanya, els públics de Barcelona i Terrassa.

Recordem encara, de quan la seva presentació a Barcelona, els elogis ditiràmics que la crítica unànimament prodigà als il·lustres músics, en ocasió de l'únic concert donat, mercès a l'esforç organitzador de l'Associació Intima de Concerts de la veïna Capital. Efectivament, la premsa barcelonina dels dies 1 i 2 de febrer de l'any passat coincideix en els seus elogis, i així *La Vanguardia* diu, parlant d'aquests artistes:

«... todos ellos virtuosos, pero sin alardes de virtuosismo, antes bien, con su admirable sentido del ritmo, de la sonoridad y del matiz, realizado por una fidelidad colectiva y equilibrada hacia el estilo de los autores, que no impedía que sus obras adquirieran vida intensa, expresiva y expansiva...»

I de *Las Noticias* copiem:

«No es cosa fácil describir con la pluma la perfección extraordinaria de esta agrupación instrumental. No hallamos otro medio de expresar la idea que afirmando rotundamente que es de lo mejor que se ha oído en Barcelona.»